

La mirada

Toni Vall

tvallka@hotmail.com

Sobre el 'share' i l'olimpisme

1 Fa uns dies els parlava de les reposicions d'estiu de TV3 i de les sensacions divergents que em provocaven. Doncs bé, una d'aquestes reposicions, *Plats bruts*, està assolint índexs d'audiència altíssims: una mitjana de *share* del 19,9%. És una notícia ben curiosa que una sèrie de 1999 i ja amb unes quantes emissions acumulades torni a connectar amb l'audiència amb aquesta empenta inesperada. Entre aquest fenomen i el seguiment massiu dels informatius durant els incendis a l'Empordà, TVC ha liderat les audiències de juliol. Lectura de tot plegat? Doncs que entre la feina ben feta del present i del passat, una televisió pública té totes les de guanyar. Això no vol dir que recolzar-se en el tret fàcil de les reposicions hagi de ser la tònica general. Però, és clar,

Els Jocs són un bàlsam capaç de deixar-me hipnotitzat

si no hi ha diners per a produccions estiuenques pròpies, alguna cosa s'ha de fer, no? I enguany s'ha fet bastant bé.

2 Com cada quatre anys, els Jocs Olímpics ocupen bona part de la meva dedicació televisiva. És un bàlsam capaç de deixar-me hipnotitzat davant la pantalla. Les llargues estones de l'atletisme amb les diverses disciplines oficiant-se en paral·lel però sense atropellar-se. La marxa atlètica, les curses d'obstacles i els cent metres llisos, és clar. El magnetisme de la gimnàstica artística, el tir amb arc i l'halterofília. El ritual màgic del tennis, el refugi més convencional del bàsquet i tots els estils de la natació. Estímul inabarcable per nodrir hores i hores de televisió sense fi. Quin gust!